

Warszawa, dnia 17 lipca 2015 r.

RZECZPOSPOLITA POLSKA
MINISTER FINANSÓW

WS10.S0330.20.2015.10001.1

Pan
Piotr Zientarski
Przewodniczący
Komisji Ustawodawczej
Senatu Rzeczypospolitej Polskiej

szanowny Panie Przewodniczący,

W nawiązaniu do pisma z 26 czerwca 2015 r., nr BPS/KU-034/967/13/15, w sprawie sporządzenia opinii w przedmiocie rozwiązań zaproponowanych w projekcie ustawy o zmianie ustawy o Policji oraz niektórych innych ustaw (druk senacki nr 967) uprzejmie informuję, co następuje.

Przede wszystkim pragnę zwrócić uwagę na fakt, że wprowadzona w przedmiotowym projekcie zmiana w ustawie z dnia 28 września 1991 r. o kontroli skarbowej, w odniesieniu do art. 36d ust. 1 pkt 1 (art. 3 pkt 4 lit. a projektu), poprzez jego wykreślenie i dokonanie zmian we wszystkich innych przepisach tej ustawy powiązanych z ww. artykułem, nie znajduje uzasadnienia. Celem projektowanej ustawy jest bowiem dostosowanie systemu prawa do wyroku Trybunału Konstytucyjnego z dnia 30 lipca 2014 r. sygn. akt K 23/11, który w żadnym zakresie nie odnosi się do wskazanego wyżej przepisu ustawy o kontroli skarbowej, niezwykle ważnego z punktu widzenia działań kontroli skarbowej. Działania te są ukierunkowane na zwalczanie oszustw podatkowych przynoszących ogromne straty dla budżetu państwa, zwłaszcza w zakresie wyłudzeń nienależnego zwrotu podatku VAT (karuzele podatkowe). Postępowania kontrolne, na rzecz których wywiad skarbowy prowadzi czynności, są skuteczne dzięki wskazanemu wyżej przepisowi art. 36d ust. 1 pkt 1 ustawy o kontroli skarbowej, zgodnie z którym materiały uzyskane w czasie prowadzenia czynności wywiadu skarbowego, w tym materiały zgromadzone podczas stosowania kontroli operacyjnej lub niejawnego nadzorowania wytwarzania, przemieszczania, przechowywania i obrotu przedmiotami przestępstwa, które zawierają informacje mające znaczenie dla postępowania kontrolnego, są przekazywane właściwemu miejscowo organowi kontroli skarbowej, w razie potrzeby z wnioskiem o wszczęcie postępowania kontrolnego. Treść powyższego przepisu została wprowadzona do ustawy o kontroli skarbowej z dniem 1 stycznia 1998 roku. Początkowo, w świetle przepisów ustawy o kontroli skarbowej, informacje uzyskiwane przez wywiad skarbowy w drodze czynności operacyjno-rozpoznawczych mogłyby być wykorzystywane wyłącznie przez organy kontroli skarbowej dla celów postępowania kontrolnego. Wywiad skarbowy został bowiem powołany przede wszystkim na potrzeby kontroli skarbowej, której celem jest, zgodnie z art. 1 ust. 1 ustawy o kontroli skarbowej, ochrona interesów i praw majątkowych Skarbu Państwa oraz zapewnienie skuteczności wykonywania zobowiązań podatkowych i innych należności stanowiących dochód budżetu państwa lub państwowych funduszy celowych. Wywiad skarbowy, jako szczególna forma kontroli skarbowej, realizuje ustawowe zadania głównie na potrzeby prowadzonych postępowań kontrolnych. Realizacja tych postępowań opiera się na zasadach określonych w ordynacji podatkowej i kodeksie postępowania administracyjnego, dlatego materiały i informacje uzyskane w czasie

Finansów

prowadzenia czynności wywiadu skarbowego, przekazywane organowi kontroli skarbowej mają istotne znaczenie dla udowodnienia popełnienia przestępstwa osobom za nie odpowiedzialnym, co często nie jest możliwe przy wykorzystaniu tylko i wyłącznie czynności administracyjnych.

Taki tryb postępowania ma niezwykle istotne znaczenie, szczególnie w sprawach dotyczących tzw. oszustw karuzelowych, oszustw związanych z wyprowadzeniem spod opodatkowania towarów i usług, unikania opodatkowania z wykorzystaniem dostaw i nabyć wewnątrzwspólnotowych oraz odpraw celnych towarów importowanych w procedurze 42xx. W takich przypadkach zgromadzony w trakcie czynności wywiadu skarbowego materiał dowodowy przekazany do postępowania kontrolnego ma podstawowe znaczenie dla udowodnienia świadomości sprawców przestępstw skarbowych i osób, które udzielają im pomocy, a przez to ich eliminacji z obrotu gospodarczego.

Wynika to z faktu, że postępowanie kontrolne oraz postępowanie w sprawie o przestępstwo skarbowe są ze sobą nierozzerwalnie związane. Dotyczą tego samego czynu (mamy do czynienia z tożsamością stanu faktycznego i dowodowego) i toczą się równolegle. Ponadto od decyzji wydanej w postępowaniu kontrolnym zależy również ustalenie wysokości należności podatkowej w postępowaniu w sprawie o przestępstwo karne skarbowe.

Formuła kontroli skarbowej, typowej jeszcze kilka lat temu, opartej na administracyjnym trybie działania nie sprawdza się w dzisiejszych warunkach. W zwalczaniu zorganizowanej przestępczości gospodarczej, powodującej straty budżetu państwa na wielką skalę to metody operacyjne są najbardziej skuteczne.

Dowodem, że wykorzystanie materiałów i informacji z czynności wywiadu skarbowego przez kontrolę skarbową przynosi wymierny rezultat ekonomiczny są zamieszczone poniżej coroczne statystyki efektów działań wywiadu skarbowego i kontroli skarbowej.

I. Ilość postępowań kontrolnych

Następuje systematyczny wzrost udziału postępowań kontrolnych wszczynanych na wniosek wywiadu skarbowego (a więc z wykorzystaniem czynności wywiadu skarbowego) w stosunku do ogólnej liczby wszczynanych postępowań.

2010 r. - 9,6% postępowań kontrolnych wszczynanych na wniosek wywiadu skarbowego

2012 r. - 15,8% postępowań kontrolnych wszczynanych na wniosek wywiadu skarbowego

2014 r. - 16,3 % postępowań kontrolnych wszczynanych na wniosek wywiadu skarbowego

II. Ustalenia podatkowe

Następuje systematyczny wzrost ustaleń podatkowych z postępowań kontrolnych prowadzonych na wniosek wywiadu skarbowego:

2010 r. - ok. 1 mld zł ustaleń podatkowych z kontroli na wniosek wywiadu skarbowego tj. 47% ustaleń kontroli skarbowej ogółem.

2012 r. - 2,46 mld zł ustaleń podatkowych z kontroli na wniosek wywiadu skarbowego tj. 41% ustaleń kontroli skarbowej ogółem.

2014 r. - 5,9 mld zł ustaleń podatkowych z kontroli na wniosek wywiadu skarbowego tj. 50% ustaleń kontroli skarbowej ogółem.

III. Skuteczność kontroli – średnie ustalenia podatkowe przypadające na 1 postępowanie kontrolne przeprowadzone na wniosek wywiadu skarbowego wyniosły w 2014 r. ok. 4,4 mln zł, podczas gdy ta sama wartość na 1 postępowanie kontrolne przeprowadzone na wniosek innych komórek kontroli

skarbowej i instytucji zewnętrznych (tryb wyłącznie administracyjny) wyniosła 1,2 mln zł.

W 2010 r. proporcje te to: 1 mln (WS) do 1,2 mln zł (KS), a w 2012 r. 1,9 mln (WS) do 2,3 mln zł (WS).

Zdaniem Ministerstwa Finansów wykreślenie art. 36d ust. 1 pkt 1 z ustawy o kontroli skarbowej uniemożliwi kontroli skarbowej skuteczną realizację ustawowych zadań oraz będzie miało szkodliwy wpływ na ochronę interesów ekonomicznych Skarbu Państwa.

W związku z powyższym proponuję rezygnację z uchylecia art. 36d ust. 1 pkt 1 oraz nadania nowego brzmienia ust. 1a w tym artykule. W konsekwencji powyższego konieczne jest wprowadzenie zmian w pozostałych przepisach projektowanej ustawy dotyczących ustawy o kontroli skarbowej, po uprzednim zmodyfikowaniu zaproponowanego w projekcie ustawy nowego brzmienia art. 36b ust. 1 ustawy o kontroli skarbowej (art. 3 pkt 1 lit. a projektu) uprawniającego wywiad skarbowy do pozyskiwania danych telekomunikacyjnych i pocztowych, o przestępstwa przeciwko mieniu, w stosunku do których wywiad skarbowy posiada również, zgodnie z art. 36c ust. 1 pkt 4 ustawy o kontroli skarbowej, uprawnienia do stosowania kontroli operacyjnej. Ponadto powyższe uzasadnia fakt, że coraz częściej jak wynika z orzecznictwa sądów, podmioty uczestniczące w karuzelach VAT-owskich, których celem jest niezapłacenie podatku VAT, a następnie wyłudzenie z budżetu Państwa jego nienależnego zwrotu, nie popełniają przestępstw skarbowych ze względu na fikcyjny obrót gospodarczy, ale przestępstwa karne przeciwko mieniu, w szczególności przestępstwo określone w art. 286 kk.

Poniżej przedstawiam szczegółowe uwagi do projektowanej ustawy w części dotyczącej zmian wprowadzanych w ustawie o kontroli skarbowej:

1) Do art. 3 pkt 1 lit. a dot. art. 36b ust. 1

Wprowadzenie do wyliczenia w tym przepisie powinno brzmieć:

„W celu rozpoznawania, zapobiegania, zwalczania, wykrywania albo uzyskania i utrwalenia dowodów przestępstw:

- skarbowych, jeżeli wartość przedmiotu czynu lub uszczuplenie należności publicznoprawnej przekracza w dacie popełnienia czynu zabronionego pięćdziesięciokrotną wysokość minimalnego wynagrodzenia za pracę określonego na podstawie odrębnych przepisów,
- przeciwko mieniu, jeżeli wartość przedmiotu czynu lub uszczuplenie należności publicznoprawnej przekracza w dacie popełnienia czynu zabronionego pięćdziesięciokrotną wysokość minimalnego wynagrodzenia za pracę określonego na podstawie odrębnych przepisów,
- przestępstw, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 14b

wywiad skarbowy, może mieć udostępniane dane:” i pozostałą treść przepisu pozostawić bez zmian.

2) Do art. 3 pkt 2 dodającego art. 36ba-36bd

a) w odniesieniu do art. 36ba:

- ust. 1 tego artykułu powinien brzmieć:

„Materiały uzyskane w wyniku czynności związanych z udostępnianiem danych, o których mowa w art. 36b ust.1, które:

- 1) zawierają dowody pozwalające na wszczęcie albo mające znaczenie dla postępowania w sprawie o przestępstwo lub przestępstwo skarbowe, o których mowa w art. 36b ust. 1, Generalny Inspektor Kontroli Skarbowej przekazuje Prokuratorowi Generalnemu,
 - 2) zawierają informacje mające znaczenie dla postępowania kontrolnego, są przekazywane właściwemu miejscowo organowi kontroli skarbowej, w razie potrzeby z wnioskiem o wszczęcie postępowania kontrolnego.”
- ust. 2 tego artykułu powinien brzmieć: „Materiały uzyskane w wyniku czynności związanych z udostępnianiem danych, o których mowa w art. 36b ust. 1, które nie zawierają informacji mających znaczenie dla postępowania w sprawie o przestępstwo lub przestępstwo skarbowe, o których mowa w art. 36b ust. 1 lub dla postępowania kontrolnego, podlegają niezwłocznemu komisijnemu i protokolarnemu zniszczeniu. Art. 36d ust. 4 pkt 2 stosuje się odpowiednio.”;
- b) w odniesieniu do art. 36bb:
 - w ust. 1 po zwrocie „zawierają dowody pozwalające na wszczęcie albo mające znaczenie dla postępowania w sprawie o przestępstwo lub przestępstwo skarbowe wymienione w art. 36b ust. 1” dodać słowa „lub zawierają informacje mające znaczenie dla postępowania kontrolnego” i pozostałą treść przepisu pozostawić bez zmian;
 - w ust. 2 w miejsce kropki wstawić zwrot „lub w postępowaniu kontrolnym” i następnie postawić kropkę;
 - z treści ust. 3 wynika jedynie, że Sąd Okręgowy zarządza komisyjne i protokolarne zniszczenie. Przepis milczy w zakresie zlecenia wykonania tego zarządzenia Generalnego Inspektora Kontroli Skarbowej, a w ust. 4 mowa jest o tym, że Generalny Inspektor Kontroli Skarbowej jest zobowiązany do niezwłocznego poinformowania Sądu o jego wykonaniu. Przepis wymaga doprecyzowania;
 - c) w odniesieniu do art. 36bc ust. 1 w miejsce kropki wstawić zwrot „lub w postępowaniu kontrolnym” i następnie postawić kropkę;
 - d) w odniesieniu do art. 36bd ust. 2 pkt 3 po zwrocie „rodzaje przestępstw” należy wstawić słowa „lub przestępstw skarbowych” i dalszą treść tego przepisu pozostawić bez zmian.

3) Do art. 3 pkt 3 lit. b dot. art. 36c ust. 4

Wydaje się niepotrzebne zmienianie tego przepisu, gdyż po pierwsze Trybunał Konstytucyjny nie orzekł jego niekonstytucyjności, zaś po drugie, wbrew intencjom projektodawcy, jego brzmienie budzi jednak wątpliwości interpretacyjne. Nie jest jasne jaki jest zakres pojęciowy zwrotu „kontrola treści korespondencji”. Czy jest to korespondencja tradycyjna/papierowa, jak i elektroniczna i czy mieszczą się w tym pojęciu sms-y, mms-y, poczta mailowa?

4) Do art. 3 pkt 3 lit. f dodającego w art. 36c ust. 14a-14c

Przepis ust. 14b nakazuje zniszczenie dokumentacji materiałów zgromadzonych podczas stosowania kontroli operacyjnej niezwłocznie po ich przekazaniu w trybie art. 36d ust. 1 pkt 2 ustawy o kontroli skarbowej. Natomiast art. 36d ust. 1 pkt 2 ww. ustawy stanowi, że materiały zgromadzone w toku czynności wywiadu skarbowego, w tym m.in. w toku kontroli operacyjnej w przypadku gdy zawierają dowody pozwalające na wszczęcie albo mają znaczenie dla

postępowania w sprawie o przestępstwo lub przestępstwo skarbowe Generalny Inspektor Kontroli Skarbowej przekazuje Prokuratorowi Generalnemu.

5) **Do art. 3 pkt 4 lit. a dot. art. 36d ust. 1 pkt 1**

Proponuje się wykreślić tę zmianę. Szczegółowe uzasadnienie dla tej uwagi znajduje się w początkowej części pisma.

6) **Do art. 3 pkt 4 lit. b dot. art. 36d ust. 1a**

Proponuje się wykreślić tę zmianę. Szczegółowe uzasadnienie dla tej uwagi znajduje się również w początkowej części niniejszego pisma.

7) **Do art. 3 pkt 4 lit. c dodającego w art. 36d ust. 1f-1h**

Proponuje się w projektowanym ust. 1g pkt 1 po zwrocie „w postępowaniu w sprawie o przestępstwo lub przestępstwo skarbowe” dodać wyrazy „lub w postępowaniu kontrolnym” i pozostałą treść przepisu postawić bez zmian. Podobnie w nowo projektowanym ust. 1h po słowach „Sąd wydaje postanowienie o stwierdzeniu dopuszczalności wykorzystania w postępowaniu w sprawie o przestępstwo lub przestępstwo skarbowe” dodać zwrot „lub w postępowaniu kontrolnym” i pozostałą treść przepisu postawić bez zmian.

8) **Do art. 3 pkt 4 lit. d dot. art. 36d ust. 3**

W treści tego przepisu proponuje się dodać po słowach „niezawierające dowodów pozwalających na wszczęcie postępowania w sprawie o przestępstwo lub przestępstwo skarbowe” zwrot „lub niemające znaczenia dla postępowania kontrolnego”, który to zwrot znajduje się w obecnym brzmieniu tego przepisu (zmienianym tylko ze względu na to, że niszczenie danych telekomunikacyjnych i pocztowych zarządzał będzie Generalny Inspektor Kontroli Skarbowej, a nie kierownik komórki organizacyjnej urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw finansów publicznych właściwego w sprawach w sprawach wywiadu skarbowego) i pozostałą treść przepisu postawić bez zmian.

Poniżej przedstawiam uwagi dotyczące przedmiotowego projektu w zakresie zmian wprowadzanych w ustawie o Służbie Celnej.

1) **Do art. 11 pkt 1 lit. c dot. art. 75d ust. 5**

a) Przepis w tym brzmieniu może być interpretowany podobnie, jak to uczynił RPO we wniosku o stwierdzenie niezgodności z Konstytucją ust. 5 art. 75d, tzn. w oderwaniu od ust. 1 art. 75d, wskazując, że poprzez brzmienie ust. 5 (który zakres normowania ma szerszy niż ust. 1: *Materiały uzyskane w wyniku czynności podjętych na podstawie ust. 2, które nie zawierają informacji mających znaczenie dla postępowania w sprawach o wykroczenia skarbowe lub przestępstwa skarbowe, podlegają niezwłocznemu komisijnemu i protokolarnemu zniszczeniu.*) można rozszerzająco interpretować ust. 1 art. 75d, skutkiem czego, Służbie Celnej, wg RPO, mogły być udostępniane dane inne niż tylko dotyczące działań przestępczych przeciwko organizacji gier hazardowych, określone w rozdziale 9 kks. A zatem *ustawowy cel gromadzenia danych telekomunikacyjnych jest węższy niż cel ich przechowywania i ewentualnie dalszego wykorzystania.*

Wprawdzie Trybunał Konstytucyjny zwrócił uwagę, że *poprawnie dokonywana – w perspektywie konstytucyjnej – wykładnia systemowa art. 75d ust. 5 ustawy o SC nie daje podstaw do nadania mu aż tak szerokiej treści, jak czyni to wnioskodawca. Przepis regulujący przesłanki gromadzenia danych (ust. 5) zawarty jest bowiem w tej samej jednostce redakcyjnej ustawy co przepis regulujący cel ich zbierania (ust. 1). Obydwa te przepisy powinny być zatem interpretowane łącznie. Wówczas rozumienie zakwestionowanego przepisu ograniczone będzie wyłącznie do przestępstw skarbowych i wykroczeń skarbowych określonych w rozdziale 9 k.k.s., do którego to odsyła art. 75d ust. 1 ustawy o SC. Trybunał przyjmuje jednak, że konstytucyjny organ państwa, jakim jest Rzecznik Praw Obywatelskich, dokonał analizy stosowania zaskarżonego przepisu. Trybunał przyjmuje zatem, że przepis ten jest rozumiany przez właściwe organy państwa tak, jak to wskazał Rzecznik i w konsekwencji Trybunał stwierdził, że art. 75d ust. 5 ustawy o SC w zakresie, w jakim zezwala na zachowanie materiałów innych niż zawierające informacje mające znaczenie dla postępowania w sprawach wykroczeń skarbowych lub przestępstw skarbowych określonych w rozdziale 9 k.k.s., jest niezgodny z art. 51 ust. 4 Konstytucji.*

Mając na uwadze sposób interpretacji przepisów przez RPO i wniosek do TK o stwierdzenie niekonstytucyjności przepisu, proponuje się rozważenie zmiany ust. 5 art. 75d poprzez dodanie wyrażenia *W przypadku gdy* przed wyrazem *Materiały* oraz odpowiednie preredagowanie przepisu.

- b) Proponuje się wskazać termin, w jakim materiały te należy przekazać do prokuratora (np. niezwłocznie).
- c) Proponuje się dokonać zmiany w zakresie właściwości prokuratora, któremu należy przekazać materiały, w taki sposób, jaki został wskazany w ustawie o Policji (art. 20c ust. 5), czy ustawie o Straży Granicznej (art. 10b ust. 5), tj. poprzez zastąpienie wyrażenia *ze względu na siedzibę organu przekazującego* na wyrażenie *miejscowo lub rzeczowo*.
- d) Niezależnie od powyższego należy wskazać, że proponowany przepis nakazuje przekazywać wszelkie uzyskane od operatorów materiały zawierające informacje mające znaczenie dla postępowania karnego lub postępowania karnego skarbowego, prokuratorowi. Z zakresu ust. 1 art. 75d wynika, że Służba Celna gromadzi dane dla postępowania karnego skarbowego, o których mowa w rozdziale 9, z wyłączeniem art. 108 § 2, Kodeksu karnego skarbowego. Z art. 75d ust. 5 wynika, że przekazuje do prokuratora materiały z zakresu postępowania karnego i postępowania karnego skarbowego.

Cel tego przepisu jest niezrozumiały. Biorąc pod uwagę to, że urząd celny prowadzi samodzielnie postępowanie przygotowawcze w sprawach o przestępstwa skarbowe i wykroczenia skarbowe określone w art. 107-111 § 1 kodeksu karnego skarbowego, nie jest zrozumiałe przekazywanie materiałów w tym zakresie do prokuratora. W zależności więc od celu przepisu należałoby mu nadać odpowiednią treść oraz w dalszej kolejności ustalić zadania prokuratora, co do danych otrzymanych od Służby Celnej. Ponieważ, jak wyżej wskazano Służba Celna, zgodnie z art. 75d ust. 1, może gromadzić i przetwarzać dane do celów postępowania karnego skarbowego w zakresie rozdziału 9 kks, to nie ma uzasadnienia do przekazywania ich do prokuratora, ponieważ uzyskując te dane jednocześnie zostawałaby ich pozbawiona. Jeśli celem tego przepisu jest przekazywanie do prokuratora jedynie tych danych, które mają znaczenie dla

postępowania karnego, to należałoby przepis ten zawęzić, tylko do tych danych. Wówczas do prokuratora przekazywane byłyby dane mające znaczenie dla postępowania karnego. A zatem z zakresu ust. 5 należy wyłączyć te dane, które Służba Celna przetwarza zgodnie z ust. 1.

Biorąc pod uwagę systemowe podejście do projektu ustawy należy zauważyć, że dane zgromadzone przez Policję czy Straż Graniczną w zakresie postępowań karnych również są przekazywane do prokuratora. Z uwagi na to, że organy tych formacji również mogą samodzielnie prowadzić postępowania przygotowawcze, nie jest co do zasady zrozumiałe sens tego przepisu.

Na marginesie należy zaznaczyć, że wątpliwości legislacyjne budzi zastąpienie dotychczasowej normy ust. 5 zupełnie inną treścią i przeniesienie dotychczasowej normy ust. 5 do ust. 10.

Mając powyższe na uwadze proponuje się następujące brzmienie całego art. 75d ust. 5:
5. W przypadku gdy, w wyniku czynności związanych z udostępnieniem danych telekomunikacyjnych, zostały uzyskane materiały, które zawierają informacje mające znaczenie dla postępowania karnego lub postępowania karnego skarbowego innego niż w sprawie przestępstw określonych w ust. 1, Szef Służby Celnej albo dyrektor izby celnej przekazuje te materiały niezwłocznie prokuratorowi właściwemu miejscowo lub rzeczowo.

2) Do art. 11 pkt 1 lit. c (powinno być d) dot. art. 75d ust. 6

Uwagi analogiczne do uwag zgłoszonych do proponowanego ust. 5 art. 75d w zakresie konstrukcji tego przepisu (pkt 2 lit. a niniejszego pisma).

Mając powyższe na uwadze proponuje się następujące brzmienie całego art. 75d ust. 6:
6. W przypadku gdy w wyniku czynności związanych z udostępnieniem danych telekomunikacyjnych, zostały uzyskane materiały, które nie zawierają informacji mających znaczenie dla postępowania karnego lub postępowania karnego skarbowego, materiały te podlegają niezwłocznemu komisijnemu i protokolarnemu zniszczeniu.

3) Do art. 11 pkt 2 dot. art. 75da ust. 1

W przepisie należy doprecyzować, jakiemu prokuratorowi należy przekazać te materiały. Proponuje się uzupełnić przepis poprzez wskazanie, że chodzi tu o **prokuratora okręgowego właściwego miejscowo.**

4) Do art. 11 pkt 2 dot. art. 75db ust. 1

Uwaga systemowa. W projektach ustaw o Policji (art. 20cb ust. 1) i Straży Granicznej (art. 10bb ust. 1) taki sam przepis rozpoczyna się słowami *Jeżeli z materiałów sprawy wynika, że ...* Mając na uwadze fakt, że przepisy tych ustaw i ustawy o Służbie Celnej są tożsame co do zakresu normowania w nich zawartego, zasadnym wydaje się, aby brzmiały one jednakowo.

5) Do art. 11 pkt 2 dot. art. 75db ust. 6

Uwaga systemowa. W przepisie występuje sformułowanie *danych osób, o których mowa....* W takim samym przepisie projektu ustawy o Policji brak jest słowa *osób*. Wydaje się, że sformułowanie to w większym stopniu koresponduje z treścią ust. 1, do którego odwołuje się ust. 5. W związku z powyższym proponuje się usunięcie z przepisu wyrazu *osób*.

6) **Do art. 11 pkt 2 dot. art. 75db ust. 6**

Uwaga literowa. W wyrazie *znaczenia* literę *a* zastąpić literą *e* – *znaczenie*.

7) **Do art. 11 pkt 2 dot. art. 75db ust. 7**

- a) Uwaga interpunkcyjna: po wyrazie *Celnej* proponuje się postawić przecinek;
- b) Proponuje się doprecyzować, jaki sąd okręgowy należy poinformować o zniszczeniu danych. Proponuje się, aby był to sąd, o którym mowa w ust. 1.

Mając powyższe na uwadze proponuje się następujące brzmienie całego art. 75db ust. 7:

O zarządzeniu zniszczenia danych telekomunikacyjnych, o których mowa w ust. 5 pkt 1 i ust. 6, oraz o jego wykonaniu, organ Służby Celnej jest obowiązany niezwłocznie poinformować sąd okręgowy, o którym mowa w ust. 1.

8) **Do art. 11 pkt 2 dot. art. 75dc ust. 1**

Uwaga legislacyjna. Po wyrazie *ustawy* należy dodać wyrazy z dnia 16 lipca 2004 r, a po wyrazach *Prawo telekomunikacyjne* należy dodać promulgator tej ustawy tj. (Dz. U. z 2014 r. poz. 243, 827 i 1198), z uwagi na to, że ustawa wcześniej nie tworzy skrótu dla ustawy Prawo telekomunikacyjne.

9) **Do art. 11 pkt 2 dot. art. 75dc ust. 2**

Proponuje się usunięcie tego przepisu.

Mając na uwadze znikomą ilość wystąpień Służby Celnej o dane telekomunikacyjne powyższa norma stanowi przeregulowanie. Służba Celna wystąpiła o dane telekomunikacyjne w 2014 r. w 58 przypadkach, a w I połowie 2015 r. w 46 przypadkach. Zakres informacji, o które Służba Celna może wystąpić jest bardzo wąski, dotyczy on jedynie teoretycznie 10 przepisów kodeksu karnego skarbowego, przy czym w większości wnioski dotyczyły przestępstw z art. 107 § 1 kks. W ocenie Ministerstwa Finansów w wyroku Trybunału Konstytucyjnego K23/11 z dnia 30 lipca 2014 r. nie ma stanowiska, według którego należałoby objąć szczególną kontrolą pozyskiwanie danych przez Służbę Celną. Trybunał Konstytucyjny w wyroku nie zobowiązał również prawodawcy do zróżnicowania nadzoru sądu nad pozyskiwaniem danych przez poszczególne Służby. Z uwagi na brak uzasadnienia dla zróżnicowania tej regulacji należy domniemywać, że wolą projektodawcy było zapewnienie większego nadzoru dla pozyskiwania danych przez Służbę Celną. O ile należy przyznać, że w demokratycznym państwie prawnym, tego rodzaju zabezpieczenia są wskazane, to jednak należy je stosować w równej mierze dla każdego rodzaju pozyskiwanych danych przez pozostałe Służby. Wówczas odpowiednia ochrona i nadzór nad pozyskiwaniem danych będzie kompletny. Pozostawienie takiej regulacji jedynie w ustawie o Służbie Celnej spowoduje, że w innych przypadkach pozyskiwania danych, nadzór ten będzie niepełny.

2 pomieszczeniu,

Z upoważnienia Ministra Finansów
PODSEKRETARZ STANU

Agnieszka Królikowska

Agnieszka Królikowska